

7. KAUGEL KALJU KALDA TAGA

Kaugel kaljukalda taga vaba Volga voogudes
;;sõudvad kuulsad Stenka röövlid värvilistes venedes;;
 Pühitsedes pulmapidu uhke vürsti tütreaga,
 ;; seisab pealik Stenka-Razin joobnult oma kaasaga.;;
Meeste keskel tõuseb nurin, neist ei enam hoolita.
;;Öösel viibib naise kaelas – ise muutund naiseks ka.;;
 Meeste pilge, naer ja nurin pealikule vastumeelt.
 ;;ja ta kindla käega neiu haarab enda kaenlasse.;;
Kõrged kulmud kortsu läevad, käsi juba kerkimas
;;vihast sätendavad silmad – armuandi seal ei näe.;;
 Anna kõik, mis mul on armas. Annan peagi teie eest!
 ;;Et ei tüli tekiks meile – ohvriks toon ta lainetes.;;
Unustades kaebust, nuttu – neiu seisab mõtetes,
;;kuulab tummalt Stenka juttu, vaatab hauda Volga vees.;;
 Volga, Volga, emakene, Volga kuulus jõgi sa!
 ;;Doni kasak tahab sulle kallist kinki anneta.;;
Stenka haarab vürstineiu, tõstab üles kõrgele.
;;Süda vaevleb armuvalus, kuid viskab ta siis laintesse.;;
 Tantsige ja jooge viina – teie soovi täitsin ma!
 ;;Kuigi süda tunneb piina- ohvriks tõin ma kallima.;;
Sääl siis lõppes röövli elu, laul vaid mälestuseks jäi.
;;Laul, mis kuulsuse on võitnud, röövleid meelde tuletab.;;